

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **T., s. r. o., B.**, IČO: X., právne zastúpeného JUDr. P. P., advokátom AK M., proti žalovanému **A., s. r. o., B.**, IČO: X. (predtým S. spol. s r. o., B., IČO: X.), právne zastúpenému JUDr. J. H., advokátom, L., **o zaplatenie sumy 10 077,79 € (303 603,60 Sk) istiny s príslušenstvom**, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12. apríla 2012, č. k. 64Cb/37/1999-484, v znení opravného uznesenia zo dňa 6. júla 2012, č. k. 64Cb/37/1999-500 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12. apríla 2012, č. k. 64Cb/37/1999-484 v znení opravného uznesenia zo dňa 6. júla 2012, č. k. 64Cb/37/1999-500 **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 12. apríla 2012, č. k. 64Cb/37/1999-484 v znení opravného uznesenia zo dňa 6. júla 2012, č. k. 64Cb/37/1999-500 žalobu zamietol s tým, že o trovách konania a právneho zastúpenia rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti vo veci samej. V odôvodnení uviedol, že rozsudkom zo dňa 03. 12. 2009, sp. zn. 64Cb/37/1999, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 8 643,70 € s 22% úrokom z omeškania od 27. 04. 1999 do zaplatenia, spolu so sumou 1 434,10 € a trovy konania v sume 5 148,66 € k rukám právneho zástupcu, a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň žalobcovi uložil povinnosť vrátiť žalovanému plnenie podľa kúpnej zmluvy zo dňa 21. 09. 1998 do 3 dní po splnení všetkých povinností uložených žalovanému. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. 01. 2011, sp. zn. 2 Obo 15/2010, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

V novom konaní súd prvého stupňa zistil, že žalobca sa domáhal voči žalovanému zaplata sumy 260 300 Sk s 22% úrokom z omeškanie ročne od 27. 04. 1999 do zaplata titulum vrátenia kúpnej ceny a zaplata sumy 43 203,60 Sk titulum náhrady škody. Súd prvého stupňa zdôraznil, že medzi účastníkmi nebolo sporné, že dňa 21. 09. 1998 bola medzi žalovaným ako predávajúcim a žalobcom ako kupujúcim uzavretá kúpna zmluva na dodávku 3ks mechanických vyrovnávacích rámp s plynovými valcami, typ MRS 40-20-17, výrobné čísla 140-398, 140- 399 a 140-400 - mostíky. Z dodacieho listu zo dňa 21. 09. 1999 (správne 21. 09. 1998) vyplýva, že žalobca s mostíkmi prevzal aj návod na obsluhu a údržbu - 3ks, odovzdávací a preberací protokol - 3ks a záručný list. Zo záručných listov vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcovi na mostíky záruku po dobu 36 mesiacov odo dňa ich prevzatia, pričom na plynový valec poskytol záruku 12 mesiacov odo dňa ich prevzatia s poukazom na to, že išlo o nakúpený komponent zo zahraničia. V konaní podľa súdu prvého stupňa nie je ďalej sporné, že faktické vady tovaru, medzi ktoré patrí aj vada akosti tovaru, sa vyskytli hneď po jeho dodaní kupujúcemu, dôkazom čoho je jeho reklamácia zo dňa 23. 09. 1998. Následne boli vady reklamované listom zo dňa 19. 10. 1998 a listom zo dňa 12. 11. 1998 - nefunkčnosť plynových valcov. Žalovaný niekoľkokrát vady opravoval.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal na § 441 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka a z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že účinky odstúpenia od kúpnej zmluvy v danom prípade nevznikli alebo zanikli podľa ust. § 441 ods. 2 Obchodného zákonníka, a to z dôvodu, že žalobca ako kupujúci nemôže vrátiť tovar v stave, v akom ho dostal. K tomu došlo podľa súdu prvého stupňa jednak správaním sa žalobcu, ktorý niektoré vady v rámci záručnej doby sám odstraňoval a napriek reklamáciám vád tovar žalovanému nevrátil, ale ho nechal v užívaní tretej osoby - K. P.. Súd prvého stupňa zdôraznil, že žalobca s tovarom neodborne nakladal pri ich demontáži a pri ich uskladnení, čo nakoniec vyplýva aj zo znaleckého posudku. Podľa názoru súdu prvého stupňa zavineným a neehospodárnym konaním žalobca spôsobil žalovanému škodu, pričom zachovalé časti dodávky, zostatky rámp sú už len odpadkovým materiálom. Dôsledkom takéhoto konania žalobcu došlo k zmenám na dodanom tovare, ktorý nie je možné v pôvodnom stave vrátiť tak, ako to ukladá zákon, aby účinky odstúpenia zostali v danom prípade zachované. Vzhľadom na takto zistený skutkový a právny stav súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú s poukazom na ust. § 441 ods. 2 Obchodného zákonníka.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa sa odvolal žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca nesúhlasí s právnym názorom súdu, pretože podľa jeho názoru sa súd vôbec neoboznámil s danou právnou vecou, a preto aj nesprávne právne vec posúdil, čím v konečnom dôsledku vydal nesprávne rozhodnutie. Poukázal na predchádzajúce rozsudky, ktoré boli v danej veci vydané, okrem iného napr. na rozsudok zo dňa 03. 12. 2009, kde súd uviedol na strane č. 5, že „mal jasne z vykonaného dokazovania preukázané, že žalobca si uplatnil právo z vád tovaru podľa ust. § 428 ods. 1 Obchodného zákonníka včasným oznámením vád tovaru.“ Žalobca dodal, že nesúhlasí ani s právnym názorom súdu prvého stupňa, že zostatky rámp sú už len odpadkovým materiálom. Žalobca má za to, že predmetný stav reklamácie spôsobil v prvom rade žalovaný dodaním zjavne vadného tovaru a po odstúpení od kúpnej zmluvy nekomunikoval s kupujúcim a pre rampy, ktoré dodal si neprišiel napriek tomu, že bol k tomu vyzývaný.

Ďalším dôvodom podaného odvolania je podľa žalobcu tá skutočnosť, že Krajský súd Bratislava, ktorý rozhodoval v tejto právnej veci, vôbec (ani pod hrozbou poriadkovej pokuty) nezabezpečil prítomnosť konateľa žalovaného. Žalobca poukázal na to, že viackrát sa pojednávanie odročovalo len kvôli jeho neprítomnosti, ako aj neprítomnosti jeho právnej zástupkyne. Žalobca zdôraznil skutočnosť, že sa počas súdneho konania zmenil aj právny zástupca žalovaného, ktorým je v súčasnosti JUDr. J. H., ktorý bol v rokoch 1993-1995 sudcom na tom istom súde (a to konkrétne predsedom trestného senátu Krajského súdu Bratislava), ktorý vydal aj napadnuté súdne rozhodnutie. Žalobca má preto za to, že pri vynesení rozsudku nebola zachovaná objektivita a nezáujatosť.

V podanom odvolaní žalobca poukázal aj na to, že sa konajúci sudca podľa jeho názoru, vôbec nezaoberal vyjadrením žalobcu zo dňa 11. 04. 2012, v ktorom jasne poukázal aj na znalecké dokazovanie, ktoré bolo vykonané v danej veci s tým, že predmetné výrobky dodané žalovaným vykazovali také množstvo vád, ktoré ohrozovali aj život a zdravie obsluhujúceho personálu. Žalobca zároveň predmetným podaním poukázal aj na to, že pre prípad, že by ním uplatňovaný nárok súd chcel považovať výlučne ako práva zo zodpovednosti za vady podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka a bol by v konečnom dôsledku presvedčený, resp. by prijal taký právny záver, že tieto práva žalobcovi nevznikli (prípadne by zanikli), tak žalobca rovnako zotrval na ním uplatnenej výške finančného nároku z titulu náhrady škody. Ani touto právnou argumentáciou sa podľa názoru

žalobcu súd prvého stupňa vôbec nezaoberal, pričom ju ani vo svojom rozsudku nespomenul, resp. na ňu neprihliadol s tým, že jasne neodôvodnil zamietnutie žalobného návrhu.

Záverom podaného odvolania žalobca dodal, že spor trvá už 13 rokov a za toto obdobie súdy nedošli k právoplatnému súdному rozhodnutiu. Toto obdobie podľa žalobcu ohrozuje jeho právny nárok s tým, že žalobca je v právnej neistote, pričom žalovaný si medzičasom znížil svoje základné imanie, a to zo sumy 865 831,-- € na sumu 5 000,-- €, zmenil si obchodné meno. Tieto kroky vzbudzujú u žalobcu obavu, že žalovaný smeruje k nemajetnosti.

Žalovaný vo svojom stanovisku k odvolaniu žalobcu uviedol, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa je zrozumiteľné, presvedčivé a v súlade s právom. Dodal, že je absolútne nadbytočným hodnotiť rozsudok prvostupňového súdu z roku 2009, medzitýmne rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ je akceptovateľné záväzné rozhodnutie odvolacieho súdu a pokiaľ po jeho rozhodnutí nedošlo k žiadnej právnej skutočnosti, ktorá by relevantne zmenila skutkový alebo právny záver ostatného rozhodnutia odvolacieho súdu. Právny zástupca žalovaného sa domnieva, že zo strany žalobcu neboli splnené zákonné podmienky odstúpenia od zmluvy. Podľa žalovaného, ak po rozhodnutí odvolacieho súdu v danej veci, žalobca nenavrhol, a teda nepreukázal, že môže vrátiť tovar v stave, v akom ho dostal, tak podľa jeho názoru zanikli účinky odstúpenia od kúpnej zmluvy.

Vzhľadom na to, že podľa žalovaného dôvody podaného odvolania nie sú dôvodmi, ktoré zákon považuje za relevantné, pretože žalobca nepreukázal, že má žalovanému vrátiť to, čo mu ukladá právna povinnosť po odstúpení od zmluvy, žalovaný navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť, odvolanie odmietnuť pre nedostatok dôvodov alebo zamietnuť, pretože napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je podľa žalovaného vecne a právne správny. Žalovaný zároveň požiadal o priznanie trov odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 333,80 €, vypočítaných podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. (270,54 Eur/1 x základná sadzba úkonu, 7,63 Eur/1 x režijný paušál v roku 2012, 20 % DPH).

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. v medziach dôvodov odvolania a bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je opodstatnené.

Predmetom konania je právo žalobcu na zaplatenie 10 077,79 € voči žalovanému z titulu vrátenia kúpnej ceny oproti povinnosti žalobcu vrátiť žalovanému dodaný tovar a z titulu náhrady škody.

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol, keď dospel k záveru, že účinky odstúpenia od kúpnej zmluvy v danom prípade nevznikli alebo zanikli v zmysle § 441 ods. 2 Obch. zák. z dôvodu, že kupujúci nemôže vrátiť tovar v stave, v akom ho dostal. Konštatoval, že k uvedenému došlo jednak správaním žalobcu, ktorý niektoré vady v záručnej lehote sám odstraňoval, s tovarom pri demontáži a uskladnení neodborne nakladal. Podľa súdu prvého stupňa zavineným a nehospodárnym konaním žalobca spôsobil žalovanému škodu, pričom zachovalé časti dodávky, zostatky rámp sú už len odpadkovým materiálom. Konaním žalobcu došlo preto k zmenám na dodanom tovare, ktorý nemožno v pôvodnom stave vrátiť tak, ako to ukladá zákon, aby účinky odstúpenia zostali v danom prípade zachované.

Proti rozsudku žalobca okrem iného namieta, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď sa nestotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že zostatky rámp sú už len odpadkovým materiálom. Podľa žalobcu stav reklamácie spôsobil v prvom rade žalovaný dodaním zjavne vadného tovaru, ktorý po odstúpení od kúpnej zmluvy so žalobcom nekomunikoval a napriek výzve pre rampy, ktoré dodal, neprišiel. Poukázal na to, že súd prvého stupňa sa s jeho návrhom posúdiť ním uplatnený peňažný nárok aj z titulu náhrady škody nezaoberal, pričom svoje rozhodnutie v tomto smere vôbec neodôvodnil.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných väd, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva

na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa § 157 ods. 2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia (§ 157 ods. 2 O. s. p.), pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Právo (účastníka) a povinnosť (súdu) na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého jurisdikčného aktu (rozhodnutia). Citované zákonné ustanovenie sa totiž chápe aj z hľadiska práv účastníka na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na súdne konanie spĺňajúce garancie spravodlivosti, a toto ustanovenie treba vykladať a uplatňovať aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (porovnaj napr. rozsudok vo veci Garcia Ruiz proti Španielsku z 21. januára 1999, sťažnosť č. 30544/96) tak, že rozhodnutie súdu musí uviesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť v svetle okolností každej veci. Judikatúra ESĽP teda nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája

1997, sťažnosť č. 21522/93; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92). Aj Ústavný súd vo svojom uznesení z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04 vyslovil, „že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia“.

Rozhodnutie súdu predpokladá jeho odôvodnenie, ktoré musí mať náležitosti uvedené v ustanovení § 157 ods. 2 O. s. p. Musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Ako už bolo uvedené súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Účelom odôvodnenia rozsudku je predovšetkým preukázať správnosť rozsudku. Odôvodnenie musí byť súčasne i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia, t. j. musí byť preskúmateľné.

V prejednávanej veci si žalobca pôvodne uplatnil voči žalovanému právo na zaplatenie 260 400,- Sk s 22% úrokom z omeškania z titulu vrátenia zaplatenej kúpnej ceny tovaru a zaplatenie 43 203,60 Sk z titulu náhrady škody.

Podľa § 441 ods. 2 Obch. zák. účinky odstúpenia od zmluvy nevzniknú alebo zaniknú, ak kupujúci nemôže vrátiť tovar v stave, v akom ho dostal.

Podľa § 441 ods. 3 Obch. zák. ustanovenie odseku 2 však neplatí,

- a) ak nemožnosť vrátenia tovaru v stave tam uvedenom nie je spôsobená konaním alebo opomenutím kupujúceho, alebo
- b) ak k zmene stavu tovaru došlo v dôsledku prehliadky riadne vykonanej za účelom zistenia väd tovaru.

Účinky odstúpenia od zmluvy nevzniknú alebo zaniknú, ak kupujúci nemôže vrátiť tovar v stave, v akom ho obdržal. Z tohto pravidla je výnimka v prospech kupujúceho, ak nemožnosť vrátenia tovaru nebola spôsobená konaním alebo opomenutím kupujúceho, alebo ak k zmene stavu tovaru došlo v dôsledku prehliadky riadne vykonanej za účelom zistenia väd tovaru.

Predávajúci je chránený v tých prípadoch, kedy by musel prevziať tovar v zmenenom stave, teda tovar, ktorý je znehodnotený, zničený, ktorý by pre predávajúceho nemal žiadne ďalšie hospodárske využitie. Naproti tomu je kupujúci chránený výnimkami v tých prípadoch, kedy by aplikácia zásady, že tovar je možné vrátiť len v pôvodnom stave, viedla k jeho znevýhodneniu a zníženiu dôsledkov zodpovednosti za vady. Pokiaľ teda kupujúci postupuje s riadnou starostlivosťou o tovar, nezanedbáva primeranú ochranu tovaru pred jeho poškodením alebo zničením, účel jeho použitia, pokiaľ ide o zaobchádzanie s týmto druhom tovaru, nemožno na neho prenášať dôsledky spojené s podstatnými vadami, ktoré sa na tovare vyskytli. V prípade existencie podstatných väd je preto možné vrátiť nielen ten tovar, ktorý zostal celkom nezmenený, ale i ten tovar, ktorý síce nie je v pôvodnom stave, ale jeho zmeny sú dôsledkom prirodzeného opotrebenia, či pôsobenia prírodných síl, náhodných udalostí alebo obyčajného starnutia tovaru.

Je potrebné prisvedčiť žalobcovi, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je nepresvedčivé, arbitrárne a neodôvodnené. Súd prvého stupňa v rozhodnutí konštatoval, že zostatky rámp (dodaného tovaru), sú už len odpadkovým materiálom v dôsledku toho, že žalobca s nimi neodborne nakladal pri ich demontáži a uskladnení, avšak bez ďalšieho zdôvodnenia, na akom skutkovom základe k uvedenému záveru dospel. Súd prvého stupňa síce poukázal na závery znaleckého posudku, podľa ktorého obhliadka tovaru bola znalcom vykonaná dňa 21. 04. 2005, z ktorej záverov však nevyplýva, kto z vyrovnávacích rámp plynové valce demontoval, resp. skutočnosť, že pri demontáži bolo postupované neodborne. Znalec síce skonštatoval, že vyrovnávacie rampy boli skladované na voľnom priestranstve žalobcu, nechránené pred poveternostnými vplyvmi, skorodované, avšak z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, ako mal žalobca postupovať pri danom druhu tovaru, pri jeho uskladnení a ošetrovaní s riadnou starostlivosťou.

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobu zamietol v celom rozsahu, hoci v odôvodnení svojho rozhodnutia sa vôbec skutkovo, ani právne nevysporiadal s ďalším nárokom žalobcu, uplatneným vo výške 43 203,60 Sk z titulu náhrady škody.

Z obsahu spisu je tiež zrejmé, že faxovým podaním (s prezentačnou pečiatkou súdu 12. 04. 2012 o 10,40 hod., pred vyhlásením napadnutého rozsudku), podal žalobca návrh vo veci samej, ktorým požadoval, aby súd jeho peňažný nárok pôvodne uplatnený z titulu vrátenia zaplatenej kúpnej ceny pre prípad, že dospeje k záveru, že účinky odstúpenia od zmluvy nenastali, posúdil z titulu náhrady škody.

S takto podaným návrhom žalobcu, na doplnenie ktorého, mu prináležala zákonná trojdňová lehota (§ 42 ods. 1 O. s. p.), sa súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí tiež nevysporiadal a v odôvodnení svojho rozhodnutia neuviedol žiadne dôvody, prečo k uvedenému podaniu žalobcu neprihliadol.

Uvedeným postupom súd prvého stupňa preto obmedzil žalobcu v jeho práve na spravodlivé konanie a pri podaní opravného prostriedku k zákonom vymedzeným odvolacím dôvodom, v dôsledku čoho mu uprel právo na spravodlivý proces a odňal právo konať pred súdom.

Žalobca v odvolaní spochybňoval tiež objektivitu a nezaujatosť sudcu pri vynesení napadnutého rozsudku z dôvodu, že právny zástupca žalovaného JUDr. J. H. bol v rokoch 1993-1995 sudcom na Krajskom súde v Bratislave.

Podľa § 15a ods. 1 O. s. p. účastníci majú právo z dôvodov podľa § 14 ods. 1 uplatniť námietku zaujatosti voči sudcovi, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť.

Podľa § 15a ods. 3 O. s. p. v námietke zaujatosti musí byť uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, a kedy sa účastník podávajúci námietku zaujatosti o dôvode vylúčenia dozvedel. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti námietky, zaujatosti súd neprihliadne.

So zreteľom na to, že žalobca vo svojom podaní neuviedol, kedy sa o dôvode, pre ktorý má byť sudca vylúčený, dozvedel, jeho námietka z tohto dôvodu nespĺňa zákonné náležitosti a odvolací súd z tohto dôvodu k nej neprihliadol.

Vzhľadom na to, že rozhodnutím súdu prvého stupňa bolo žalobcovi odňaté právo konať pred súdom, Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave v znení opravného uznesenia podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a ods. 2 O. s. p. zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie, v ktorom s poukazom na ust. § 224 ods. 3 O. s. p. rozhodne o trovách celého konania.

Podľa § 226 O. s. p. je pre Krajský súd v Bratislave, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie, právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky záväzný.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 28. októbra 2013

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová